

中华成语

经典故事

3分钟 成语故事

Fun with Chinese Idioms

主编 / 朱 捷 张永军

First Edition 2003

ISBN 7-80052-879-0

Copyright 2003 by Sinolingua

Published by Sinolingua

24 Baiwanzhuang Road, Beijing 100037, China

Tel: (86)10-68995871/68326333

Fax: (86)10-68326333

E-mail: hyjx@263.net

Printed by Beijing Foreign Languages Printing House

Distributed by China International

Book Trading Corporation

35 Chegongzhuang Xilu , P. O. Box 399

Beijing 100044 , China

Printed in the People's Republic of China

《三分钟成语故事》2

目 录

克己奉公	kè jǐ fèng gōng	1
滥竽充数	làn yú chōng shù	4
两袖清风	liǎng xiù qīng fēng	8
量力而行	liàng lì ér xíng	12
令行禁止	lìng xíng jìn zhǐ	16
liǔ àn huā míng	柳暗花明	20
máo suì zì jiǎn	毛遂自荐	25
mí tú zhī fǎn	迷途知返	30
mó chǔ chéng zhēn	磨杵成针	34
nòng qiǎo chéng zhuō	弄巧成拙	38
怒发冲冠	nù fà chōng guān	43
呕心沥血	ǒu xīn lì xuè	47
披荆斩棘	pī jīng zhǎn jí	51
破釜沉舟	pò fǔ chén zhōu	55
棋逢对手	qí féng duì shǒu	59

齐心协力	qí xīn xié lì	64
千里之行，始于足下	qiān lǐ zhī xíng shǐ yù zú xià	69
前功尽弃	qián gōng jìn qì	72
前事不忘，后事之师	qián shì bù wàng hòu shì zhī shī	76
黔驴技穷	qián lú jì qióng	81
锲而不舍	qiè ér bù shě	85
取长补短	qǔ cháng bǔ duǎn	89
群策群力	qún cè qún lì	93
人心所向	rén xīn suǒ xiàng	97
任人唯贤	rèn rén wéi xián	102
入木三分	rù mù sān fēn	108
塞翁失马	sài wēng shī mǎ	112
赏罚严明	shǎng fá yán míng	117
深思熟虑	shēn sī shú lǜ	121
身先士卒	shēn xiān shì zú	129

《三分钟成语故事》2

目 录

十年树木，百年树人

shí nián shù mù

133

实事求是

shí shì qí shì

137

始终不渝

shǐ zhōng bù yú

141

手不释卷

shǒu bù shì juǎn

145

守株待兔

shǒu zhū dài tù

150

shú néng shēng qiǎo

熟能生巧

154

sǔn rén lì jǐ

损人利己

159

táo lǐ mǎn tiān xià

桃李满天下

162

tǐng shēn ér chū

挺身而出

167

tóng gān gòng kǔ

同甘共苦

171

同心同德

tóng xīn tóng dé

176

推心置腹

tuī xīn zhì fù

180

完璧归赵

wán bì guī zhào

184

玩物丧志

wán wù sàng zhì

190

亡羊补牢

wáng yáng bǔ láo

194

目录

《三分钟成语故事》2

威武不屈	wēi wǔ bù qū	200
唯利是图	wéi lì shì tú	204
为虎作伥	wèi hǔ zuò chāng	207
卧薪尝胆	wò xīn cháng dǎn	211
胸有成竹	xiōng yǒu chéng zhú	215
xuán liáng cì gǔ	悬梁刺股	218
xuě zhōng sòng tàn	雪中送炭	222
yán bì xìn xíng bì guǒ	言必信，行必果	225
yī míng jīng rén	一鸣惊人	228
yī sī bù gǒu	一丝不苟	232
以身试法	yǐ shēn shì fǎ	236
因势利导	yīn shì lì dǎo	242
应对如流	yìng duì rú liú	247
犹豫不决	yóu yù bù jué	251
愚公移山	yú gōng yí shān	255

《三分钟成语故事》2

目 录

与人为善	yǔ rén wéi shàn	260
欲速则不达	yù sù zé bù dá	264
运筹帷幄	yùn chóu wéi wò	268
沾沾自喜	zhān zhān zì xǐ	272
争先恐后	zhēng xiān kǒng hòu	276
知己知彼	zhī jǐ zhī bǐ	281
纸上谈兵	zhǐ shàng tán bīng	285
忠言逆耳	zhōng yán nì ěr	290
众志成城	zhòng zhì chéng chéng	295
专心致志	zhuān xīn zhì zhì	300
自相矛盾	zì xiāng máo dùn	305

1

克己奉公

kè jǐ kè zhì yuē shù zì jǐ fèng gōng yǐ
克己：克制、约束自己。奉公：以

gōng shì wéi zhòng yán gé yāo qiú zì jǐ qù diào sī xīn yī
公事为重。严格要求自己，去掉私心，一

xīn wèi gōng
心为公。

jì zūn zì dì sūn dōng hàn chū nián yǐng yáng rén gōng
祭遵，字弟孙，东汉初年颍阳人。公
yuán nián jì zūn qù tóu bèn liú xiù bēi liú xiù shōu
元24年，祭遵去投奔刘秀，被刘秀收
wéi mén lì hòu suí jūn zhēng zhàn duō nián dāng le jūn zhōng
为门吏。后随军征战多年，当了军中
zhǎng guǎn jūn fǎ de guān rèn zhí zhōng tā zhí fǎ yán
掌管军法的官。任职中，他执法严
míng bù xún sī qíng bēi dà jiā suǒ chēng dào yǒu yí cì
明，不循私情，被大家所称道。有一次，
liú xiù shēn biān de yī ge qīn xìn fàn le zuì jì zūn
刘秀身边的一个亲信犯了罪，祭遵

Ke Ji Feng Gong

chá míng qíng kuàng hòu yī fǎ bǎ zhè ge shì cóng chǔ yǐ
查明情况后，依法把这个侍从处以
sǐ xíng liú xiù zhī dào hòu shí fēn shēng qì xiǎng jiàng zuì
死刑。刘秀知道后，十分生气，想降罪
yú jì zūn zhè shí yǒu rén lái quàn jiàn liú xiù shuō
于祭遵。这时有人来劝谏刘秀说：
shǎng fá fēn míng shì dà wáng yī guàn de zuò fēng rú jīn
“赏罚分明是大王一贯的作风。如今
jì zūn jiān shǒu fǎ lìng zuò chū biǎo shuài yīng gāi jǐ yǔ
祭遵坚守法令，做出表率，应该给予
jiǎng lì zhī yǒu xiàng tā zhè yàng yán xíng yī zhù hào lìng
奖励。只有像他这样言行一致，号令

sān jūn cài yǒu wēi xìn na liú xiù tīng le jué de yǒu
三军才有威信哪。”刘秀听了觉得有
lǐ bù dàn méi yǒu jiàng zuì yú jì zūn hái fēng shǎng le jì zūn
理，不但没有降罪于祭遵，还封赏了祭遵。

jì zūn wéi guān qīng zhèng ián jié chǔ shì jǐn shèn
祭遵为官清正廉洁，处事谨慎，
kè jǐ fèng gōng cháng shòu dào liú xiù de shǎng cì bié de
克己奉公，常受到刘秀的赏赐，别的
guān lì yě yǐ tā wéi bǎng yàng
官吏也以他为榜样。

回味食

kè jǐ fèng gōng de rén dōu shì zhí dé rén
克己奉公的人都是值得人

men zūn jìng de
们尊敬的。

tā yī xiàng kè jǐ fèng gōng cóng bù jì jiào gè rén
他一向克己奉公，从不计较个人
dé shī
得失。

滥竽充数 lèn yú zhēn shí bù fù jiǎ de yú gǔ shí
滥：与真实不符，假的。竽：古时
guān yuè qì mào chōng huì chuī yú de rén bì yù méi yǒu
管乐器。冒充会吹竽的人。比喻没有
zhēn cài shí xué hùn zài háng jiā li mián chōng shù
真才实学，混在行家里面充数。

zhàn guó shí qī de qí xuān wáng fēi cháng xǐ huān tīng
战国时期的齐宣王，非常喜欢听
rén chuī yú ér qiè xǐ huān xǔ duō rén yī qǐ hé zòu
人吹竽，而且喜欢许多人一起合奏
gěi tā tīng jué de rén yuè duō yuè hǎo suǒ yǐ zǔ chéng
给他听，觉得人越多越好，所以组成
le yī zhī sān bǎi rén de yuè duì
了一支三百人的乐队。

zài dāng shí yǒu yí gè rén míng jiào nán guō tā běn
在当时，有一个人名叫南郭，他本
bù huì chuī yú rán ér wèi le piàn kǒu fàn chī tā yě
不会吹竽，然而为了骗口饭吃，他也

加入了演奏的队伍。每当乐队给齐宣王吹奏的时候，他就混在队伍里，学着别的乐工的样子，摇头晃脑，东摇西摆，装模作样地在那儿“吹奏”。因为他学得惟妙惟肖，又由于是几百人在一起吹奏，齐宣王也听

bù chū shuí huì shuí bù huì jiù zhè yàng nán guō hùn le
不出谁会谁不会,就这样,南郭混了
hǎo jǐ nián bù dàn méi yǒu lòu chū yī sī pò zhàn ér
好几年,不但没有露出一丝破绽,而
qiè hái hé bié de yuè gōng yī yàng lǐng dào yī fèn yōu
且还和别的乐工一样领到一份优
hòu de shǎng cì guò zhe shū shì de shēng huó
厚的赏赐,过着舒适的生活。

hòu lái qí xuān wáng sì le tā ér zi qí mǐn
后来,齐宣王死了,他儿子齐湣
wáng jì wèi mǐn wáng tóng yàng ài tīng chuī yú bù tóng
王继位。湣王同样爱听吹竽,不同
de shì tā bù xǐ huān hé zòu ér xǐ huān yuè gōn men
的是,他不喜欢合奏,而喜欢乐工们
yī gè gè dān dù chuī gěi tā tīng nán guō xiān sheng tīng
一个个单独吹给他听。南郭先生听
dào zhè ge xiāo xi hòu zhī dào zì jǐ bù huì chuī zòu
到这个消息后,知道自己不会吹奏
de shì qing jiù yào bài lù chèn zhe qí mǐn wáng hái
的事情就要败露,趁着齐湣王还
méi jiào tā yǎn zòu jiù gǎn jǐn liū zǒu le
没叫他演奏,就赶紧溜走了。

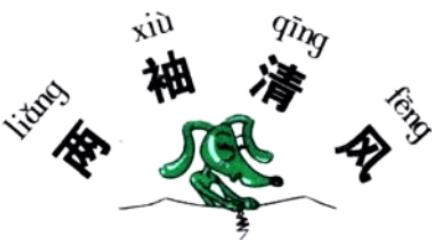
suī rán zhè ge gù shì dōu jiǎng làn le
虽然这个故事都讲滥了，

dàn hái shù hěn yǒu jiào yù qǐ fā yì yì
但还是很有教育、启发意义。

xiànl ài de shè huì shì yào kào zhēn cái shí xué
现在的社会是要靠真才实学
de làn yú chōng shù chí zǎo yào lòu xià de
的，滥竽充数迟早要露馅的。

yuán xíng róng yíng fēng xíng zǒu shí fēng liú
原 形容迎风·行走时风流
piāo sǎ de zī tài hòu cháng bì yù qīng bái lián jié háo
飘洒的姿态。后 常 比喻清白、廉洁，毫
wú jī xù
无 积 蓄。

于谦，明朝著名的民族英雄和诗人。他二十四岁的时候就中了进士，不久就担任监察御史。明宣宗很赏识他的才能，破格提升他为河南、山西巡抚。尽管身居高官，但他过的生
huó fēi cháng jiǎn pǔ mèi yǒu shén me jī xù
活 非常俭朴，没 有什 么 积蓄。

míng xuān zōng qù shì yǐ hòu jiǔ suì de tài zǐ zhū
明宣宗去世以后，九岁的太子朱
qí jì wèi shǐ chēng míng yīng zōng yīn wèi huáng dì nián jí
祈继位，史称明英宗。因为皇帝年纪
xiǎo huàn guān wáng zhèn zhuān quán dāng dào wáng zhèn gōu
小，宦官王振专权当道。王振勾
jié nèi wài guān liáo zuò wēi zuò fú dà chén dōu bì xū
结内外官僚作威作福，大臣都必须
jiào tā wéi wēng fù yú qiān kàn bù guàn tā zhuān
叫他为“翁父”。于谦看不惯他专
shàn cháo zhèng cóng bù féng yíng tā wèi cǐ wáng zhèn duì
擅朝政，从不逢迎他。为此，王振对

yú qiān fēi cháng jì hèn

于谦非常忌恨。

dāng shí wài shěng guān yuán jìn jīng cháo jiàn huáng dì huò
当时外省官员进京朝见皇帝或
bàn shì dōu yào huì lù cháo zhōng quán guì fǒu zé gēn
办事，都要贿赂朝中权贵，否则根
běn bù kě néng yǒu suǒ zuò wéi yú qiān dān rèn xún fǔ
本不可能有所作为。于谦担任巡抚
cóng wài dì huí jīng shí tā de mù liáo jiàn yì tā mǎi
从外地回京时，他的幕僚建议他买
xiē mó gū juàn pà xiàn xiāng zhī lèi de tǔ tè chǎn xiào
些蘑菇、绢帕、线香之类的土特产孝
jìng quán guì yú qiān què jiān jué fǎn duì tā shuǎi le shuǎi
敬权贵。于谦却坚决反对。他甩了甩
liǎng zhī kuān dà de xiù guǎn shuō wǒ jiù dài liǎng xiù
两只宽大的袖管，说：“我就带两袖
qīng fēng
清风！”

huí dào jiā li tā jiù xiě le yī shǒu tí wéi
回到家里，他就写了一首题为
rù jīng de qī jué shī tā zài shī zhōng xiě dào
《入京》的七绝诗。他在诗中写道：

juàn pà mó gū yǔ xiàn xiāng
“绢帕蘑菇与线香，